

דף עה.

עין משפט ד.

יו"ד סימן סד סעיף ב

עין לעיל דף עד: עין משפט ב.ג.ד.ה.

עין משפט ה.

יו"ד סימן סד סעיף ג

ג. הושיט ידו למעי בהמה ותלש חלב^ב מבין ט' חי שנמצא בתוכה והוציאו חייבין עליו משום חלב.

עין משפט ז.

יו"ד סימן יג סעיף ג

ג. ד. אם לא שחט האם אלא קרעה או שחטה ונתנבלה בידו או נמצאת טריפה, אם העובר בן ט' וחי טעון שחיטה לעצמו^ל וניתר בה, ואם הוא בן ט' מת או בן ח' אפי' חי הרי זה אסור^מ.

הגה: והיום אין להתיר שום ולד הנמצא בבהמה אם האם טריפה^נ, ולא מהני לו שחיטת עצמו^ס דחיישינן שמא אינו בן ט'.

ב. קודם שחיטה, אבל אם לא הוציאו נותר בשחיטת אמו. ב"י. ט"ז ס"ק ד'. וכתב הש"ך בס"ק ו' דזה גם לדעת הרמב"ם בסעיף ב'.

ל. שם במשנה ע"ה ע"א, ובגמ' שם. ושחיטה זו מדאורייתא וכל שאר טריפות פוסלים בה. ש"ך ס"ק ח'.

מ. דאין כאן שחיטת אמו להועיל לו.

נ. אבל אם האם כשרה כשר אפי' בזמן הזה. כ"כ בש"ך ס"ק ט'.

ס. היינו באינו רוצה להמתין ח' ימים, אבל אם ימתינו ח' ימים שאז הוא ודאי בן ט' רשאי לשוחטו. ש"ך ס"ק י"א. ואם הבהמה שנמצא העובר בתוכה ספק טריפה כמו קוץ בחלל הגוף ושחט אח"כ לולד ולא המתין לח' ימים מותר דהוי ספק ספיקא. כף החיים אות ט"ל.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרם בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

דף עה:

עין משפט א.

יו"ד סימן יג פעיף ב

ב. השוחט בהמה ונמצאת כשרה ונמצא בה עובר בן ח' ע' בין חי בין מת או בן ט' מת מותר באכילה פ' ואינו טעון שחיטה ז'. ואם מצא בן ט' חי אם הפריס ע"ג קרקע טעון שחיטה ק' אבל שאר טרפות ר' אינו אוסר אותו, ואם לא הפריס ע"ג קרקע אינו טעון שחיטה ש'.

ג. אם פרסותיו קלוטות היינו אינה סדוקה ת' אע"פ שהפריס ע"ג קרקע אינו טעון שחיטה, ויש מגמגמין א' בדבר.

יו"ד סימן סד פעיף ב

ב. השוחט את הבהמה ומצא בה עובר בן ח' או בן ט' בין חי בין מת

ע'. בן ח' חי הרי הוא כמת שא"א לו לחיות, ממשנה בחולין דף ע"ד. אבל אם הפילה הרי זו נבלה ואסור, כ"כ בב"י, והאוכל כזית מבשר נפל בהמה טהורה לוקה משום אוכל נבלה, מהרמב"ם פ"ד ממ"א הלכה ד' וכף החיים אות ז'.

פ'. ואפי' הפריס ע"ג קרקע והלך אין בכך כלום דכמת חשוב. וא"צ שחיטה אפי' מדבריהם וכל זה בבהמה גסה דעיבורה ט' חודשים כמבואר בבכורות דף ח' ע"א, אבל בהמה דקה יולדת לחמשה חודשים. כף החיים אות ח'-ט'. ומותר באכילה דכתיב "אותה תאכלו", ודרשו כל שבבהמה אותה תאכלו. ומ"מ דמו אסור כשאר דם. ש"ך ס"ק ב'.

צ'. שניתר בשחיטת אמו. בב"י וט"ז וש"ך ס"ק ג'.

ומ"מ אין לאכול חי משום "בל תשקצו" ואין בו אבר מן החי, מ"מ אין לאכול האבר שחתך ממנו עד שתמות הבהמה והעובר. כף החיים אות י"ג. ועוד כתב שם דמ"מ יחתוך הסימנים והורדים תיכף דאל"כ יתקרר הדם שבתוכו ושוב לא יצא ע"י מליחה. שם באות י"ד.

ק'. מדרבנן משום מראית העין ולא ידע שהוא בן פקועה, ומברך על השחיטה ככל מצוות מדרבנן. כף החיים אות כ'. מהרשב"א אמנם אין לברך עליו בפני עצמו משום דאין אנו בקיאים בכלו חדשיו. ובדיעבד אם לא שחטו אין לאסור כ"כ הט"ז אבל הש"ך חלק עליו וכתב דאפי' בדיעבד אסור. וכ"כ הפר"ח. ואם לא הפריס ע"ג קרקע אלא רק עמד ולא הלך אינו טעון שחיטה.

ר'. היינו שאינן מחמת השחיטה אבל טרפות שמחמת השחיטה כגון שהייה או דרס או החליד או שחט בסכין פגומה כאילו לא שחט ופוסל. ש"ך ס"ק ה'.

ש'. וכתב הרדב"ז דוקא בנמצא מת אבל נמצא חי ואח"כ מת כשיציא לאויר העולם אע"ג דלא הפריס אסור באכילה, והשיגו עליו הכף החיים אות ז"ך.

ת'. דכיון שהיה בו דבר תמוה קול יש לו ואומרים בן פקועה הוא.

א'. עד שיהיו ב' תמיהות שאמו תהיה ג"כ קלוטה. ש"ך ס"ק ז'. ובדיעבד אינו אוסר ט"ז.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

חֲלָבוֹ וּגְיָדוֹ מוֹתֵר ^ב וְהוּא בְּלֹא הַפְּרִיס ע"ג קֶרֶקַע אֲבֵל הַפְּרִיס אֲסוּר.
וַיֵּא דָאֵם שֶׁלְּמֹו לֹו חֲדָשִׁיו וּמִצָּאוֹ חֵי אַע"פ שֶׁלֹא הַפְּרִיס ע"ג קֶרֶקַע
חֲלָבוֹ אֲסוּר ^ג וְחַיִּיבִין עָלָיו כֶּרֶת, וּמוֹצֵאִין מִמֶּנּוּ כָּל הַחוּטִים וְהַקְרוּמִים
הָאֲסוּרִים בְּבִהְמָה.

הגה: חֲלָב שֶׁל נֶפֶל אִם הַפִּילָה אוֹתוֹ הִבְהֵמָה אֲסוּר ^ד.

יו"ד סימן יג סעיף ד

עין משפט ב.

ה. בן ט' חֵי שֶׁנִּמְצָא בִּמְעֵי שְׁחוּטָה ^ה כְּשֶׁרָהּ וּגְדֵל וּבָא עַל בִּהְמָה דַּעֲלָמָא
וְהוֹלִיד, אוֹתוֹ הוֹלִיד אֵין לֹו תִקְנָה בְּשַׁחֲטָה ^ו, וְאִם בָּא עַל בֵּת פִּקּוּעָה
כִּיּוֹצֵא בֹו הָרִי בְּנֹו וּבֶן בְּנֹו ^ז עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת כְּמוֹהוּ וְכוּלָם צְרִיכִים
שְׁחִיטָה מִדְּבָרֵיהֶם ^ח וְאֵין הַטְּרָפוֹת פּוֹסֵל בָּהֶם.

ב. הַרִי"ף וְהַרָא"ש בַּחוּלִין ע"ד בִּמְשֵׁנָה וְכַחֲכָמִים וְכַר"י בְּבִרְיָתָא שֶׁם בַּדָּף צ"ב בְּלֹא פְּרִיס.
וְנִלְמַד מִהַפְּסוּק "מִכָּל בְּבִהְמָה תֹאכְלוּ". ש"ך ס"ק ג'. וְאִם הַפְּרִיס ע"ג קֶרֶקַע אֲסוּר מִשּׁוּם
מִרְאִית הָעֵין.

ג. טוֹר בִּשְׁם הַרְמַב"ם בַּפ"א מַמ"א וְכַר"מ בְּבִרְיָתָא שֶׁם. וְהַעֲיָקָר כִּסְבָּרָא רֵאשׁוֹנָה אֵלֹא
שִׁישׁ לַחוּשׁ לַדַּעַת הַרְמַב"ם מִשּׁוּם אִיסוּר כֶּרֶת. כ"כ הַפְּר"ח. כָּף הַחַיִּים אוֹת ח'.

ד. וְהַרְמַב"ם בַּפ"ז מֵהַלְכוֹת מֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת הִלְכָה א' כֶּתֵב מִשּׁוּם נִבְלָה אֲסוּר. כָּף הַחַיִּים
אוֹת ב' ע"ש.

ה. אֲבֵל נִמְצָא בִּמְעֵי טְרִיפָה וּבָא עַל בִּהְמָה וְהוֹלִיד הָרִי הוּא כְּשֶׁאֵר בִּהְמָה וְנִיתֵר בְּשַׁחֲטָה
עֲצָמוֹ. כ"כ בַּש"ך ס"ק י"ב.

ו. מִיִּמְרָא דְרַב מִשְׁרַשִּׁיא בַּדָּף ע"ה לְדַבְרֵי הָאוֹמֵר דְּחִישִׁינָן לְזֹרַע הָאֵב. פ"י כִּיּוֹן שְׁאוֹתוֹ וְלֹד
נִוֹלַד מִבְּהֵמָה דַּעֲלָמָא וְאֵין לֹו הִיתֵר מִכָּח שְׁחִיטָה אִמּוֹ שֶׁהָרִי אִמּוֹ לֹא נִשְׁחַטָה עַדִּין
מִמִּילָא הוּא צָרִיךְ לְשַׁחֲטָה עֲצָמוֹ, וְהוּא בַּעֲצָמוֹ כִּבְר נִשְׁחַט חֲצִיו דִּהֵינּוּ מִצַּד אֲבִיו שֶׁהִיא
בֶּן פִּקּוּעַ, וְחֲצִיו שֶׁמִּצַּד אִמּוֹ עַדִּין צָרִיךְ שְׁחִיטָה, וְאִם נִשְׁחַט אוֹתוֹ עֲכָשִׁיו יִהְיֶה אֲסוּר מִצַּד
שֶׁהִיא בֶּן חֲצִיו לַחֲצִיו. כָּף הַחַיִּים אוֹת מ"ג.

ז. וְאִם וְלֹד זֶה שֶׁאֵין לֹו תִקְנָה בָּא עַל בִּהְמָה דַּעֲלָמָא וְהוֹלִיד מִמֶּנָּה ג"כ אֵין לֹו תִקְנָה, דַּלְעוֹלָם
אֵין כֹּאֵן סִימָנִים שְׁלָמִים דִּקְצַת מֵהֶם כְּשֶׁחוּט דְּמִי. כָּף הַחַיִּים אוֹת מ"ד.

ח. וְדַע דּוֹלַד זֶה שֶׁאֵין לֹו תִקְנָה בְּשַׁחֲטָה גַם הַחֲלָב שֶׁלֹו אֲסוּר. כָּף הַחַיִּים אוֹת מ"ה.
וְעוֹד דְּדוֹקָא הוֹלִיד אֲבֵל נִמְצָא בֵּה הוֹתֵר בְּשַׁחֲטָה אִמּוֹ. שֶׁם אוֹת מ"ו. וְהוּא בְּלֹא הַפְּרִיס
אֲבֵל הַפְּרִיס ע"ג קֶרֶקַע צָרִיךְ שְׁחִיטָה מִדְּבָרֵיהֶם, שֶׁם.

ט. הֵינּוּ שְׁבָאוֹ עַל בְּנֵי מִינָם כִּיּוֹצֵא בָּהֶם שֶׁהֵם פִּקּוּעוֹת אוֹ שְׁנוּלָדוֹ מִפִּקּוּעוֹת. ש"ך ס"ק ט"ו.

י. הֵינּוּ בִּהְפְּרִיסוֹ ע"ג קֶרֶקַע. כ"כ בַּש"ך ס"ק ט"ז. וְהַפְּר"ח כֶּתֵב דָּאֵם נִוֹלָדוֹ אִף בְּלֹא
הַפְּרִיסוֹ צָרִיךְ שְׁחִיטָה מִדְּבָרֵיהֶם אֲבֵל אִם לֹא נִוֹלָדוֹ וְלֹא הַפְּרִיסוֹ א"צ שְׁחִיטָה כָּלָל. כָּף
הַחַיִּים אוֹת מ"ט. וְאִם הִטִּילָה נֶפֶל אֲסוּר מִדְּרַבְּנָן שֶׁם אוֹת נ'.

עין משפט ג.ד.

יו"ד סימן יג סעיף ב

עין לעיל עין משפט א

עין משפט ה.ו.ז.

אה"ע סימן קמא סעיף יז

יח. ה"ה בריא שאמר כתבו גט לאשתי וכתבו וגם נתנו לה, ועלה לגג
והפיל עצמו ומת, או שהפיל עצמו לים הרי זה גט, גם אם לא
אמר תנו, ואפי' שעוד לא נתנו הרי זה יתנו כל עוד נשמה באפו, אבל
אם עלה לגג ודחפתו הרוח ונפל ומת אינו גט כיון שלא אמר תנו ט.

ט. מגיטין ס"ד ע"א במשנה. כל עוד נשמה באפו. תוספתא מובאת ברא"ש ורשב"א. וצריך
בדיקה ג' פעמים אם לא נטרפה דעתו, כ"כ הר"ן.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com